

Aký bol náš rok 2018?

Nuž, ako zvyčajne koncom novembra si zalistujem našim rodinným kalendárom a spomínam aký to bol rok... a ako sa tak zamýšľam čo napísať do nášho klasického (už tuším 18-teho) listu tak ma prepadne pocit, že „zase to isté“ ☺ . Ono, ale človek vlastne pociťuje vďačnosť aj za taký „pokojný stereotyp“, kolobeh života, ako ročné obdobia.... Zase tie isté akcie – rodinné, školské, zo stretka i iné... lyžovačky, oslavy, karneval, splav, robenie klobások, F-day, duchovné obnovy, MDD, krásne leto v Ludrovej, kurz snúbencov, Šaštín, Františkove trhy, kemp v Taliansku... atď... tento relatívne pokojný (☺) sled predvídateľných udalostí je popretkávaný tými nevšednými – či už veselými alebo smutnými (pár krstov, svadieb, pohrebov, jedna vysviacka, primície, dve birmovky ☺). Sme vďační za všetko. Že žijeme a môžeme písať.

Udalosti podobné, ale my sa meníme... a tak som si zmyslela, „vyrozprávať“ náš rok trochu ináč ☺ . Pekne postupne o každom členovi rodinky, čo mu priniesol tento rok, kam ho posunul...

DOROTKA – v lete oslávila 7 rokov, je z nej vcelku šťastná druháčka na Spojenej škole sv. Františka (na elokovanom pracovisku na Dlhých Dieloch). Najľahšie ráno vstáva, väčšinou na 1. slovo a s úsmevom (čo sa teda o mne nedá povedať ☺), veľmi rada a veľa kreslí, lepí, strihá, vyšíva, dačo „vyrába“ ☺. Napriek miernemu handikepu (na jedno uško vôbec nepočuje) chodí na spev a tanečnú (má baletkovské obdobie ☺), vystupovali aj na Hlavnom námestí ☺. Tento rok obe dievky vynechali plávanie, nakoľko plaváreň bola „nepojazdná“. Dorotka je skoro až závislá na jablkách – denne ich zje niekoľko („Mami, Ty si ani nevieš predstaviť aké je to byť deň bez jablka!“ ☺), takže desiata je jednoduchá ☺. Veľmi rada mi doma pomáha, prvá sa hrnie do roboty, rada šúpe uvarené vajíčka, šampióny, ale aj umýva umývadlo ☺. Tento rok pred letom sa po vzore Johanky dala 1-krát tak poriadne ostríhať ☺. Je vďačná, pozorná, má rada zvieratká, rada zbiera hríby a slimáky, veľa sa smeje, rada sa modlí ruženec, ale pozooooor keď niečo nie je podľa jej predstáv ☺. A keďže dobre nepočuje a myslí si, že asi aj druhí dobre nepočujú, jej hlasový prejav je o pár decibelov hlasnejší ako ostatných ☺. Ale veď to „sa“ vychová ☺.

JOHANKA – v lete, deň po Dorotke, oslávila 10 rokov, je piatačka a nevstáva tak rada ☺. Ale niekoľký pokus je vždy nakoniec úspešný ☺. Má skvelú pani učiteľku triednu ako Dorotka. Tiež chodí veľmi rada na tanečnú a gitaru. Hoci teraz mala „chvíľku“ od krúžkov pauzu, bo mala zlomenú ruku (obe kosti), ale práve začína rehabilitovať s gitarou, aby stihla koncert ☺. V škole jej písali poznámky spolužiačky či pani učiteľka (veľká vďaka), doma ja ☺. Ešte že len mesiac ☺. Takisto ako Dorotka, rada všeličo kreatívne tvorí, vyrába a jej stôl (na ktorom je, slušne povedané, aj tak vždy oveľa viac vecí ako by bolo vhodné ☺) dosahuje riadnych „výšok“ ☺. Ale zato nááááádherne spieva, najradšej ľudovky, kroj jej pristane ☺. Má veľmi rada stretká a raz chce byť tiež taká super animátorka ako majú ☺. Je citlivá, jemná, vnímavá, dakedy zasnená, vie relatívne vychádzať s každým typom človeka, aj keď aj tu už, najmä doma ☺, znať, že vek jej vyjadrujú už dve cifry ☺. Je zimomravá, hypermobilná, rada loží po stromoch, má rešpekt pred zvieratami, je trochu múdra, trochu pomalá a má rada rukolu ☺.

PALÍKO – nuž, prvorodený vnuk z oboch strán má už 15 a pol roka ☺. Ostal „verný“ sv. Františkovi a posilnil rady nášho mladého gymnázia. Asi 8 rokov chodí na karate, pred rokom začal aj doma intenzívnejšie cvičiť, veľmi ho to baví, na hrazdu vešia už aj Dorotku ☺... S kamarátmi začal chodiť do lesa hrať airsoft (chvíľku som to rozdýchavala ☺). V škole sa mu darí primerane snahe ☺. Ale inak je múdry ☺. Boríme sa so skoro nezvládnuteľnou kombináciou diabetu a puberty ☺... už vyše 13 rokov počúva od materi v rôznom poradí, s rôznou intenzitou hlasu nikdy nekončiaci kolobeh nepopulárnych otázok typu: „Zmeral si si už glykémiu?“, „Koľko si mal?“, „Pichol si si už inzulín?“, „Prečo si si pichol tak veľa/málo?“, „Prečo si zjedol

tak veľa/málo?“ „Prečo si jedol tak skoro/neskoro?“ „Kalibroval si sa???“ „Vymenil si si kanylu?“ „Ako si si mohol zabudnúť pichnúť inzulín!?!?“ „Stiahol si údaje z pumpy?“ „Daj si nový zásobník inzulínu!“ „Daj nabíjať minilink!“ „Zapni si alarmy na pumpe!“ „Zastrč si hadičku!“ „Nemáš zalomenú kanylu?“ „Čo si jedol na desiatu keď si si ju zabudol doma?“ „Vymeň si baterku v pumpe“ „Nejedz to keď si vysoký!!!“, pri odchode z domu: „Máš glukomer a jedlo?“.... atď.... a dakedy sa ho dokonca spýtam „Čo bolo v škole?“ ☺ no, neliezlo by Vám to už krkom? Jemu lezie ☺. A riadne... V máji mal už také zlé výsledky, že skončil hospitalizovaný.... Tak nejako kráčame zo dňa na deň a asi prvýkrát pri deťoch by som chcela aby ten čas šiel (aspoň uňho ☺) trochu rýchlejšie a mal už aspoň 18 (snáď sa nenádejám zbytočne ☺). Ale inak je veľmi zlatý, dievčatá dá „do pozoru“, „zmanipuluje“ ich k činnosti, ktorou som poverila jeho ☺, nemá rád hlučné zábavy, pretlak ľudí, ale má rád lego a akékoľvek jedlo čo môže jesť ☺. Prvýkrát bol na školskej akcii na pár dní bezo mňa (duchovná obnova s imatrikuláciou prvákov v Tatrách). Prežil to. Ja tiež. Glykémie som ignorovala ☺. Na niektoré jeho otázky už neviem odpovedať, tiahne na hlbinu... pripravuje sa na birmovku.

TOMI – vek sa asi už nehovorí (ale 23 už mal ☺). Vyše roka pracuje v malej firme Vectary, ktorá sa venuje vývoju web programu na „kreslenie“ 3D modelov, takže opäť nová výzva preňho a to on má veľmi rád ☺. Po večeroch sa teda učí a spravuje „rodinnú“ stránku pre vinohradníkov www.galati.sk. Ráno vstáva prvý (takže nevidím či s úsmevom ako Dorotka ☺), rád vymýšľa dievčatám rozprávky (alebo aspoň sa tak tvári ☺). V Ludrovej rád hrabe lístie a robí deťom „všeličo z dreva“ ☺. Splav a lyžovanie nemá až tak rád ako deti ☺. Je veľmi tolerantný k neporiadku, ktorý v byte skoro permanentne produkujú moje všakovaké dobročinné aktivity ☺. Je štedrý, nenáročný v jedle, ale za sporák sa radšej nestavia ☺. Nerád šofériuje. Rád číta.

JA – MONIKA – rada a veľa šoférujem ☺. „Školský autobus“ len so 7 sedadlami ☺. Rada recyklujem staré, dávam nový život veciam v nových domovoch ☺. Laudato si ☺. Nekonečný tok igelitiek ☺. To len pre vysvetlenie k foto ☺. Mojou srdcovkou v škole sú Františkove trhy – tento rok okrem klasickej výroby mydiel, drôtikovania, šitia... ma kamarátka zasvätila do tajov výroby živicových šperkov ☺. A teda zapojilo sa do výroby vecí veľa nových ochotných šikovných mamičiek a opäť sa vyzbieralo predajom vyše 4000 eur pre školu. Obyvačka sa nám na pááááár týždňov zmenila na sklad krabíc, ale stálo to za to ☺. Takisto pri školskom bazáre ☺. Vzhľadom na moju všakovakú inú angažovanosť som sa ešte nestihla riadne zamestnať (ale však príde na psa mráz ☺).

Čo sa týka zdravia, relatívne sa držíme, aj keď začiatok roka bol hektický – v januári sme boli všetci 5 prelínavo postupne rôzne chorí (ja až zápal pľúc, skoro týžden s 40, dva týždne telo len ležiace), vo februári zas môjmu tatkovi Benkovi nabehlo správne srdiečko az po elektrických šokoch (kardioverzia), v marci zas v nemocnici moja mamina (silný zápal žalúdka, čreva), potom Paľko.... ale leto a Ludrová vylieči vždy všetky boliestky ☺. A tento rok bola aj Liptovská Mara mimoriadne teplá na kúpanie, čučoriedok bolo more (húb síce málo)...

Takže tak ☺.

Takto si žijeme a ozaj ďakujeme Bohu za dar života, za všetko čo vychádza z Jeho rúk... za chvíle radostné aj tie ťažšie, ktoré nás nútia siahať hlbšie a ukazujú nám našu pravú tvár, kým sme... až vtedy sa vidíme v pravde... Vyprosujeme Vám požehnaný čas Adventu i Vianoc, nech máte srdce otvorené na vanutie Ducha, aby ste zachytili Slovo... nielen pri Betlehemskej maštali...

tomi.vanek@gmail.com 0915 392 556

moni.vanek@gmail.com 0902 286 414

Saratovská 6/C, 841 02, Bratislava